

54. INTERMEZZO – FANTASIA TO THE MOON/ MISJACHNA FANTAS'IJA

Pavlo Movchan

Все скрадене, розрівняне, сріблясте
Vse skradene, rozrivnjane, sribljaste
Everything is stolen, flattened, silver

Принаджує, мов куряву, припасти,
Prynadzhuje, mov kurjavu, prypasty,
Luring it like a mist to fall,

Довчасно заніміти, сріблом стать,
Dovchasno zan'imity, sriblom stat',
In time to numb, silver to become,

Яке позначить місячна печать.
Jake roznachyt' misjachna pechat'.
Which denotes the moon's seal.

Чи ж буде так: рівнинна рівнота,
Chy zh bude tak: rivnyinna rivnota,
Truly will it be so: a plain so even,

І нікому цей простір запитать
I n'ikomu tsej prost'ir zapytat'
And there is no one this space to ask
(This space has no one to ask)

Про суть краси тонкої, наче плівка,
Pro sut' krasu tonkoji, nache pl'ivka,
About the essence of beauty so fine, like a glaze,

Про сухоцвіт, де не буває бджілка,
Pro sukhotsvit, de ne buvaje bdzhilka,
About dry flowers, where there is no trace of a bee,

Про чисту воду, мертву, як кришталь,
Pro chystu vodu, mertvu, jak kryshstal',
About clear water, dead like crystal,

Про срібний цвіт, якого вже не жаль.
Pro sribnyj tsvit, jakoho vzhe ne zhal'.
About the silver blossom, which I now do not pity.

Хіба ж то сон, як все заціпеніло?
Khiba zh to son, jak vse zats'ipen'ilo?
Maybe indeed it is a dream, where everything is numb?

Страх крейдою підводить стіни біло.
Strakh krejdoju pidvodyt' st'iny bilo.
Fear with chalk sketches the walls in white.

І цілу ніч дзвенить голодна пилка
I ts'ilu n'ich dzvenyt' holodna pylka
And all night screeches the hungry saw

Про те, що вік – сніжинка - однокрилка.
Pro te, shcho vik – sn'izhynka - odnokrylka.
About the fact that the ages are but a snowflake one-winged.

До джерел повертаюсь, ламаючи опір,
Do dzherel povertajus', lamajuchy opir,
To the source I return, breaking resistance,

І встромляю у них я дзвенючі ключі.
I vstromljaju u nykh ja dzvenjuchi kljuchi.
And force into it I jingling keys.
(And I force jingling keys into it)

Розверзається світ, і в розломі зіє
Rozverzajet'sja svit, i v rozlomi z'ijaje
Opens up the world, and into the rift it gapes

Свідровина гудюча, що всмоктує час.
Svidrovyna hudjucha, shcho vsmoktuje chas.
A crater whining, that swallows up time.

Невагомий вже я – оболонка прозора злітає
Nevahomyj vzhe ja – obolonka prozora z'itaje
Weightless now am I - a shell transparent flies off

У продухвину круглу, де сонце висвітлює нас.
U produkhvynu kruhlu, de sontse vysvitljuje nas.
Into a funnel round, where the sun shines on us.